1 DINAMO București

BUCURIA CELUI DE-AL ȘAPTELEA TITLU DE CAMPIOANĂ NAȚIONALĂ

...Al șaptelea titlu de campioană a țării, în vitrina plină cu trofee a echipei din Șoseaua Ștefan cel Mare! Al șaptelea titlu și, probabil, cel mai prețios. Poate și pentru faptul că este cel mai recent. Dar, în primul rînd, datorită dificultății majore a finalului ătit de încandescent.

Dinamo a cîștigat acest nou trofeu cînd aproape totul părea imposibil. Universitatea Craiova avea, cu 5 etape înainte de sfîrșit, și avantaj de 4 puncte și avantaj la golaveraj! Și mai toate șansele îi păreau favorabile. Dinamo, însă, s-a ambiționat să creadă în ultima sa șansă și să lupte împotriva a ceea ce părea, pentru mai toți, un imposibil. Înaintea meciului de la Constanța, antrenorul **Ion Nunweiller** oferea de fapt imperativul categoric al întregii echipe în aceste zile-limită: **„Mai nimeni nu crede în reușita noastră finală. Universitatea Craiova e ca și campioană. Noi, totuși, mai sperăm să cîștigăm acest campionat. Știu, pare foarte greu, dar... cine nu are o doză de îndrăzneală în gîndire înseamnă că nu gîndește. Va fi foarte greu, dar trebuie să facem totul ca să valorificăm mica noastră șansă".**

Și Dinamo a cîștigat, atunci, la Constanța, relansînd lupta pentru titlu. O victorie care, sub ordin moral, avea să crispeze liderul pentru restanța de la Arad și să amplifice ambițiile și speranțele dinamoviștilor. La Constanța, la 3 zile după un semiesec se născuse momentul Adevărului...

Aceasta a fost marea calitate a bucureștenilor: **forța de a crede continuu** în ceea ce părea o imposibilitate. În fond, Dinamo a găsit în ea maturitatea să treacă peste ezitări cu implicații grave cum s-a întîmplat chiar cu două etape înainte de final, în acel meci egal de la București (2—2 cu Sport Club Bacău). După acea remiză, toată lumea considera campionatul ca și jucat. Echipa din șos. Ștefan cel Mare a refuzat, însă, această prejudecată de valoare. Echipa din șos. Ștefan cel Mare a alergat pînă la capăt cu sprintul unui maratonist specialist cîndva în probele scurte. Și a triumfat în final, exact pe linia de sosire, într-un finiș epuizant și spectaculos...

Pentru Dinamo era sigură participarea în Cupa U.E.F.A., competiție la fel de prestigioasă ca și disputa campionilor. Dar, mai ales din rațiuni de orgoliu, echipa lui **Ion Nunweiller** a „tras" pînă în ultima secundă a întrecerii pentru Cupa campionilor europeni, la carea avea destule motive să aspire. Dinamo își serbase cu puțin timp în urmă **jubileul celor 25 de ani** și evenimentul trebuia împlinit și cu un titlu din partea fotbaliștilor. Iar acesta al șaptelea trofeu de campioni nu vine decît să completeze o serie frumoasă începută în 1955. Atunci, într-un final de noiembrie, în lotul care în 1970 dobîndise cel de al șaselea titlu.

Despre Dinamo, campioana de astăzi, se poate spune că a fost **cea mai constantă candidată la cununa de lauri**. Pentru că Dinamo nu a înregistrat nici spectaculoasa cădere a Stelei de pe locul 1 (la încheierea turului) pe poziția a șasea la sfîrșitul stagiunii, și nici saltul neașteptat al studenților olteni din liniștitul loc cinci, unde au trăit o iarnă întreagă, în virful piramidei. Dinamo a condus cu constanță de mai multe ori în acest an, a 55-a ediție a campionatului. A condus în tur, și a reușit să preia ștafeta și în retur. În tur, cînd lupta s-a dus cu Steaua, eternul său rival bucureștean. Lider de toamnă avea să fie Steaua, dar, acolo, în umbra lojei de aur, dinamoviștii puneau la cale „marele plan de asalt" al primăverii. În retur, în etapa a XXI-a, Dinamo a reușit să treacă, din nou, în frunte depășind Steaua. Cursa spre onoruri părea ușoară. Nu putea bănui, atunci, după reinstalarea în loja supremă, că victoria craiovenilor la Cluj, în fața Universității, va aduce în marea cursă un concurent inedit și neașteptat de puternic. Poate că, dacă, atunci, dinamoviștii ar fi realizat dimensiunea ambițiilor craiovenilor și forța lor de joc în deplasare, n-ar mai fi pierdut atît de ușor cîteva puncte ce puteau fi fatale (0—2 în etapa a XXIII-a cu Rapid) și 2—2 în penultima rundă, cu Sport Club Bacău, la București. Poate că, dacă ar fi bănuit neașteptata ascensiune a craiovenilor, dinamoviștii ar fi tratat cu alte mijloace și ambiții derby-ul de la Craiova din a doua etapă a returului, derby pierdut la limită (0—1) de **Dumitrache, Dinu, Lucescu, Radu Nunweiller** și ceilalți printr-un gol primit în primele minute. În istoria ultimului titlu a existat și un moment care părea decisiv etapa a XXV-a. Atunci Dinamo pierdea categoric la Reșița (1—4, iar Universitatea Craiova făcea un scor neobișnuit (6—2) cu Steaua la București. Studenții olteni se distanțaseră la patru puncte și zarurile păreau aruncate. A venit, însă, acel meci pierdut din prea mult extaz de craioveni în prima etapă acasă, acel 0—1 în fața Steagului roșu, și dinamoviștii au început să mai creadă totuși în șansa lor. Iar finalul avea să prezinte calitățile superioare ale actualei campioane în raport cu marea concurentă, Universitatea Craiova. Am spune că distincția fundamentală a constat în **tăria morală**. Universitarii din Craiova au fost învinși în ultima „manșă" a restanțelor, la Arad, tocmai de încărcătura psihică a momentului. Dinamoviștii, în schimb, au demonstrat o siguranță de sine pe care numai maturitatea și experiența superioară o pot da, încredere care i-a ajutat considerabil să triumfe în derby-ul decisiv de la Constanța și să se angajeze în cursa de scor din ultimul joc cu C.F.R. Cluj, cînd nu știa încă dacă U.T.A. va reuși să învingă.

Echipa din șos. Ștefan cel Mare a rămas pînă la urmă singura reprezentantă a Capitalei în lupta pentru titlu. Mai mult chiar, ea a trebuit să forțeze serios pentru a obține de la formații provinciale punctele pierdute în derby-urile inter-bucureștene. Și au fost nu mai puțin de șase puncte pierdute (trei la Sportul studențesc, trei la Rapid). Dar, acum la ora fi, cu cumpănă de lauri așezată frumos pe frunte, pentru a șaptea oară în decursul existenței sale, Dinamo poate privi în urmă cu ochi maturi și poate descifra slăbiciuni de moment pornite mai ales din psihicul jucătorilor săi atît de talentați, slăbiciuni care pot fi remediate într-un viitor plin de atitea obligații.

Dincolo de inconsecvența manifestată de talentata formație bucureșteană, acum, la ora toastului pentru noul titlu cucerit, e mai bine să creionăm calitățile și realizările învingătorului. Pentru că Dinamo are meritul de a fi dat patru oameni de bază **(Dinu, Deleanu, Radu Nunweiller și Dumitrache)** echipei naționale angajată într-o primăvară fierbinte, trecută cu bine, sacrificiu pe care nu l-a acuzat niciodată. Dinamo are și meritul de a fi lansat în totul dificilei lupte pentru titlu doi tineri fundași **Cosma** și **Lucuță**, ultimul un veritabil talent la cei 18 ani ai săi. Dinamo mai are meritul de a fi trecut peste anumite traume psihice lăsate de accidentările mai vechi sau mai noi ale lui **Sătmăreanu II, Dumitrache, Cheran** sau **Deleanu**. Și, în primul rînd ca o echipă valoroasă, formația antrenată de **Ion Nunweiller și Gheorghe Timar** a demonstrat uneori în finalul stagiunii un fotbal modern tocmai în deplasare, acolo, unde în cîteva meciuni de maturitate a probat **tăria defensivei** sale în care a excelat **Sătmăreanu II** și **G. Sandu**, inteligența tactică a lui **Radu Nunweiller** și „furia" constructivă a lui **Dinu**, și marea forță a contraatacului, reușind cu această armă trei victorii de preț (1—0 la Brașov; 5—1 cu „U" la Cluj; 1—0 la Constanța).

Cîștigătoarea celui de al 55—lea campionat de fotbal al țării a avut la timonă un antrenor tînăr, aflat în primul său an de activitate. Coincidența face ca anul trecut, echipa campioană, F.C. Argeș, să fi fost condusă tot de un antrenor aflat în primul său an de lucru. Poate ca și aici, în ambițiile noului antrenor **Ion Nunweiller**, trebuie căutate cîteva din motivele, succesului fostului coechipier al lui **Lucescu, Dinu, Radu Nunweiller** și a celor mai tineri fiind în primul rînd un foarte bun pedagog care a știut să implementească experiența vechii gărzi cu elanul noului val.

Anul acesta Dinamo va fi ambasadoarea fotbalului românesc în „Cupa campionilor europeni". Misiune pe cît de onorabilă pe atît de dificilă. Dinamo are avantajul unui lot bun care poate fi valorificat superior. Are și avantajul experienței celor 32 de jocuri în competiții oficiale internaționale care s-au numit Cupa balcanică, Cupa cupelor, Cupa orașelor tîrguri și Cupa campionilor europeni. Dinamo a jucat cu echipe de renume, cu Internazionale, cu Real Madrid, cu Feyenoord, cu Spartak Trnava, cu F.C. Liverpool. Poate că acel joc de la Trnava, din toamna lui '71, care a dat adevărata măsură a formației dinamoviste, va fi punctul de sprijin pentru performanțe superioare în această dispută a campionilor europeni. Pentru că, Dinamo are multe obligații în marea întrecere în care ne va reprezenta.

Acum, în clipele de fericire ale noii campioane, acum în bucuria acestui titlu atît de greu cîștigat, valoroasa noastră echipă campioană trebuie să privească critic în urmă și să scruteze cu ambiții și seriozitate viitorul pe care i-l dorim prin realizări.

Este în fond, marea obligație a fiecărei echipe care cîștigă întrecerea celor mai bune formații din fotbalul românesc...

Mircea M. IONESCU

BUCUREȘTI. Minutul 91 al partidei Dinamo — C.F.R. Cluj (4—0). Dinamoviștii sînt campioni. Iată-l pe Radu Nunweiller, „metronom"-ul echipei, asaltat de suporteri

PE SCURT, DESPRE ECHIPA CAMPIOANĂ

● LOTUL FOLOSIT: **Constantinescu** (10 meciuri, totalul notelor: 68), **Cheran** (16—101), **Dobrău** (27—196), **G. Sandu** (28—193), **Deleanu** (23—157), **Stoenescu** (8—58), **Dinu** (23—185), **Lucescu** (28—195), **Dumitrache** (26—194), **NUNWEILLER VI** (30—238), **Fl. Dumitrescu** (26—139), **Petre Nicolae** (10—57), **Moldovan** (25—156), **Sălceanu** (17—89), **Doru Popescu** (24—135), **Eftimescu** (1—6), **Cavai** (12—90), **Rămureanu** (8—54), **Sătmăreanu II** (16—114), **Batacliu** (3—12), **Cosma** (6—40), **Roșu** (3—12), **Lucuță** (5—36).

● Cele 51 de goluri au fost marcate de: **Dumitrache** — 15, **Lucescu** — 12, **Nunweiller VI** — 7, **Fl. Dumitrescu** — 5, **D. Popescu** — 4, **Dinu** — 2, **Moldovan** — 2, **Sălceanu** — 2, **Stoenescu** — 1, **Cosma** — 1.

● Dinamoviștii au beneficiat de cinci lovituri de la 11 m: **Lucescu** a transformat două, iar una a ratat-o, **Moldovan** a transformat două și au fost sancționați cu trei penalty-uri, toate fiind transformate.

● **Nunweiller VI** este singurul jucător care a evoluat în toate cele 2 700 de minute.

● În cele 30 de etape, de 18 ori au fost efectuate cîte două schimbări, de 8 ori cîte una, iar în etapele 1, 3, 26 și 27, nici una.

● **G. Sandu** a înscris singurul autogol, în partida cu S. C. Bacău, din tur.

BUCUREȘTI. Ne aflăm în min. 45 al partidei Dinamo — C.F.R. Cluj și Dumitrache majorează la două goluri avantajul echipei sale. Dincolo, la Arad, U.T.A. deschisese scorul cu două minute mai înainte...

2 UNIVERSITATEA Craiova

UN RETUR EXCELENT

Duminică, la Arad, în prelungirile celui de al 55-lea campionat divizionar A, Universitatea Craiova n-a reușit mult visatul meci egal. Și a pierdut mult doritul titlu de campioană! L-a pierdut în extremis, pe linia de sosire, cînd mulți, foarte mulți nu se mai așteptau. Universitatea a cedat în ultima clipă un titlu de campioană care i-a șuierat mai mult ca oricînd în seara acceda de început de iunie, pe stadionul „23 August", cînd surclasa Steaua (6—2!) și s-a îndepărtat de ei, trei zile mai tîrziu, pe „Centralul" său din Craiova, cînd cea mai eficace înaintare din divizie n-a reușit să străpungă măcar o dată apărarea echipei de sub Timpa! După acel memorabil meci cu Steaua, jucătorii craioveni și-au pierdut luciditatea, au crezut că, în continuare, totul va fi o simplă formalitate, că adversarul lor principal, Dinamo, nu ta avea forța necesară recuperării pe ultima sută de metri. S-au înșelat, s-au inhibat, n-au putut suporta cele două lovituri-șoc ale dinamoviștilor (victoriile de la Cluj și Constanța) și au cedat psihic.

Craiovenii își vor aduce mult timp aminte de marea ocazie pe care au avut-o de a cuceri cununa de lauri. Deocamdată trebuie să se mulțumească doar cu locul secund, să se mîngîie cu gîndul că au pierdut un campionat la cea mai mică diferență de golaveraj post-calit afirma, dacă titlul ar fi trebuit acordat ex-aequo amîndurora. Nemai că, atît de contra versatul nostru campionat, ne-ai un... festival cinematografic pe Coasta de Azur. Și pentru că nu-i, să de m Cezarului, adică lui Dinamo, ce i se cuvine, iar marelui său rival învins să-i evidențiem meritele datorită cărora s-a aflat la un pas de... tericirea rîvnită de orice sportiv: tricoul de campion.

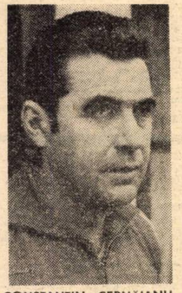

CONSTANTIN CERNAIANU

Universitatea a fost, mai ales în partea a doua a campionatului, principalul animator al întrecerii. A avut și în tur o primă SERIE DE REZULTATE FOARTE BUNE (din etapa a VII-a, cu Farul — acum F.C. Constanța — n-a mai cunoscut înfrîngerea pînă în etapa a XVIII-a, la Pitești, cu F.C. Argeș), dar și marele ghinion de a-l pierde pe cel mai bun atacant al său, Oblemenco. Operat de două ori în decurs de trei zile, trăind în octombrie (24—27) un coșmar teribil, golgeterul primei noastre divizii și căpitanul alb-albastrilor va realiza un uimitor tur de forță, revenind spectaculos în fruntea listei celor mai eficace atacanți, marcînd în retur, meci de meci, cîștigînd detașat al 4-lea titlu al său de golgeter, egalînd în acest fel performanța lui Dobay.

În retur, după eșecul de pe stadionul din Trivale, Universitatea a realizat A DOUA SERIE de rezultate bune, care au propulsat-o pe primul loc al clasamentului. Au fost excelente în special comportările ÎN DEPLASARE, unde a evoluat cu Deselnicu liber, în fața sau spatele „centralilor" Bădin și Sameș, și valorificînd la maximum viteza celor două extreme — Tarălungă și Marcu — rapide, inventive, derutante. Rezultatul? 29 de goluri marcate, mai multe decît alte formații în întreg campionatul! Doar la Constanța (0—1), Pitești (0—2) și Arad (0—1) Universitatea n-a marcat în deplasare! Frumoasă această performanță a echipei lui Constantin Cernăianu și Constantin Oțet care au făcut din Universitatea Craiova o formație puternică și ambițioasă, un adversar dificil pentru orice divizionară A, o echipă stimată și îndrăgită de înfocații săi suporteri din Craiova, Slatina, Tg. Jiu, Calafat, Drobeta Tr. Severin, din întreaga Oltenie.

Și iată-ne ajunși la un capitol aparte în viața acestei echipe. S-a scris mult despre publicul de pe „Central". Recordul de spectatori la un meci (45 000, la partida cu C.F.R.) și pe întregul campionat (peste 400 000, mai exact 404 000, la 15 meciuri) va fi greu de întrecut de un alt oraș din țară cu echipă în prima divizie.

Universitatea a pierdut titlul. Fără să-și îndepărteze însă suporterii. Ne place să credem că așa va fi. Cu atît mai mult, cu cît peste o lună și jumătate va începe un... nou campionat!

Laurențiu DUMITRESCU

3 F. C. ARGEȘ Pitești

DIN NOU PE PODIUM

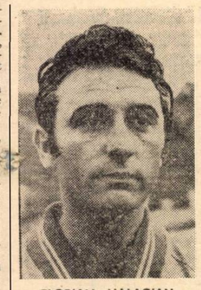

FLORIAN HALAGIAN

...ri apar... în... mul prea favo... rabil pentru F. C. Argeș. ...tie, duminică, ...matia pites... ...un moment ...de neașteptare în fața Viteazului de „Cupa Româ...

...rea din Cupă, ...i, desigur, o... ...discuții și a... ...de rigoare, nu ...analizeze com... ...pe care F. C. ...în campiona...

...Argeș rea... ...oasă perfor... ...e în campio... ...pitești enii au ...ucă în o... ...nul titlu de ...ii, acum, for... ...de Fl. Ha... ...ma urcă din ...n cucerind ...onz ale unei ...ediții atît de di... ...a fost cea rece...

Ca unul ce a ...aproape de ace... care i-a cunoscut ...rile, el ...e vorba de Puiu ...președinte al cl... ...rugat pe aceas... ...nă părerea despr... ...lui F. C. Argeș, ...cut, și ce nu, ...chipă. Iată răs... **...evidențiat în ti... tiv, și o voi fa... climatul de mu... siune și simț de... la toți factorii ... de echipă, juc... cieni, conducer... noastră a dovedi... te, a practicat ... gen, cu o bună... Nu a plăcut, de...**

...ție din turul campionatului, cînd jucătorii au fost marcați de succesul repurtat și au considerat că e suficient să fii campioană pentru a te impune în competiție".

Da, F. C. Argeș a avut în comportarea sa două etape total diferite. După ce au îmbrăcat tricourile de campioni, pitești enii au trăit clipe de bucurie, prelungindu-le, se pare, mai mult decît ar fi trebuit. Campionatul l-au început cu o înfrîngere, la Arad, și toată lumea a spus că e normal cînd pierzi la U.T.A. Nimeni nu s-a alarmat, pentru că a urmat un 5—0 cu „U" Cluj și, apoi, un egal (1—1) la Craiova. **Dar, odată cu etapa a treia, a început seria insuccesele și F. C. Argeș avea să termine turul pe locul 11, doar cu 13 puncte, constituind una din surprizele neplăcute ale sezonului de toamnă. Campioana era la 1 punct de locul 15!**

A urmat perioada de iarnă, cu o pregătire, se pare, de bună calitate. Jucătorii au revenit... cu picioarele pe pămînt, echipa și-a strîns rîndurile, **Vlad, Barbu, Pigulea, Stan, Roșu, Jercan** și ceilalți au redevenit ei înșiși, linia de mijlocași, **M. Popescu — Mustățea**, a constituit punctul forte din ansamblul formației, **Troi** s-a lansat ca o autentică extremă, ajungînd pînă în reprezentativa țării, și astfel, chiar dacă nu l-a avut pe **Dobrin** multă vreme în rîndurile ei, datorită îmbolnăvirii lui, **F. C. Argeș s-a lansat într-o cursă excepțională, fiind alături de Universitatea Craiova, revelația sezonului. A plecat din start cu un 3—0 în fața U.T.A., a cîștigat la Cluj în fața lui „U", a realizat o serie de șase victorii și două egaluri, 14 puncte din 16, în primele opt etape ale returului!** La Pitești renăscuseră gîndurile în cîștigarea celui de al doilea titlu de campioană. F.C. Argeș a pierdut abia în etapa a 8-a (1—2 la Bacău), și **cu 22 de puncte în retur, cu un golaveraj de +16** (golgeterii echipei fiind **Roșu** — 13 goluri și **Troi** — 7), **F. C. Argeș a ocupat, în final locul al treilea și a obținut dreptul de a juca în „Cupa U.E.F.A.".**

Un titlu de campioană și un loc 3, în două ediții consecutive, constituie o performanță meritorie, dorită de orice echipă. Grație returului excelent, F. C. Argeș a urcat, din nou, pe podium.

Constantin ALEXE

FAZA FINALĂ A „CUPEI ROMÂNIEI"

CINE VA CÎȘTIGA A 35-a EDIȚIE?

Pasionant final de sezon: după cele două restanțe care au stabilit campioana anului 1972—1973, suspansul continuă în Cupa României. Cine va cîștiga trofeul? În mod firesc, Steaua, cu experiența ei care a adus-o în posesia cupei de 11 ori, pare să fie favorită indiscutabilă. Dar iată că reprezentantele diviziilor B și C au reușit, în sferturile de finală de duminică, să-și elimine fiecare partenera de întrecere din Divizia A! Nu a rezistat nici campioana de anul trecut, F.C. Argeș, întrecută de Chimia Rm. Vîlcea; Petrolul, altădată cîștigătoare a Cupei României, a cedat și ea în fața impetuozității Metalului București; seria surprizelor o încheie sîmbătă, Constructorul Galați, din Divizia C, calificată în dauna formației Sport Club Bacău! Așadar, poți să prevezi un favorit în semifinalele de azi?

Nu greșim dacă afirmăm că niciodată „competiția k.o." n-a fost atît de... k.o. ca în ediția ce se va încheia duminică! În orice caz, indiferent de rezultatul finalei, Divizia B s-a dovedit mai puternică decît prima categorie avînd două echipe față de una în semifinale. Faptul are multe semnificații și vom stărui la timpul potrivit asupra acestora.

Luni la ora prînzului, la federație a avut loc tragerea la sorți a partidelor din semifinale: prima partidă scoasă din urnă: **CHIMIA RM. VÎLCEA—METALUL BUCUREȘTI**. Deci „B" contra „B". Reprezentanții celor două cluburi au căzut de acord ca meciul să aibă loc la **Pitești**. Firește, cea de-a doua partidă urma să fie **CONSTRUCTORUL GALAȚI — STEAUA BUCUREȘTI**. S-a mai tras la sorți o singură bilă pentru a se cunoaște formația organizatoare și aceasta a fost echipa dunăreană. Deci Divizia C contra Diviziei A. După cîteva minute de la aflarea celei de-a doua semifinale, reprezentanții clubului Steaua a fost de acord cu propunerea făcută de antrenorul Constructorului ca jocul să aibă loc la **Ploiești**.

Conform regulamentului, în semifinala de la Pitești, în cazul cînd egalitatea se menține și la sfîrșitul prelungirilor, se vor executa lovituri de la 11 m, întrucît ambele formații fac parte din aceeași categorie. La Ploiești, unde se vor întîlni echipe din categorii diferite, în caz de egalitate la sfîrșitul minutului 120, pentru finală se califică 11-le din Divizia C.

● Finala Cupei României ediția 1972—73 se va disputa duminică 1 iulie pe stadionul „23 August" din Capitală, începînd de la ora 20.
În deschidere (ora 18,15), finala campionatului național de juniori.

CELE 34 DE FINALE, DE PÎNĂ ACUM

1933/34: RIPENSIA TIMIȘOARA — „U" Cluj 5—0 (3—0).
1934/35: C.F.R. BUCUREȘTI — Ripensia Timișoara 6—5 (2—1, 5—5)
1935/36: RIPENSIA TIMIȘOARA — Unirea Tricolor București 5—1 (1—0)
1936/37: RAPID BUCUREȘTI — Ripensia Timișoara 5—1 (1—1)
1937/38: RAPID BUCUREȘTI — C.A.M.T. Timișoara 3—2 (2—0)
1938/39: RAPID BUCUREȘTI — Sportul studențesc București 2—0 (1—0)
1939/40: RAPID BUCUREȘTI — Venus București 2—2 (2—1, 2—2); 4—4 (2—1, 3—3); 2—2 (0—0, 1—1); 2—1 (0—0)
1940/41: RAPID BUCUREȘTI — Unirea Tricolor București 4—3 (1—0)
1941/42: RAPID BUCUREȘTI — „U" Cluj 7—1 (1—0)
1942/43: C.F.R. TR. SEVERIN — Sportul studențesc București 4—0 (2—0)
1947/48: I. T. ARAD — C.F.R. Timișoara 3—2 (1—2)
1948/49: C.S.C.A. BUCUREȘTI — C.S.U. Cluj 2—1 (1—0)
1950: C.C.A. BUCUREȘTI — U. T. Arad 3—1 (1—0)
1951: C.C.A. BUCUREȘTI — Flacăra Mediaș 3—1 (0—0, 1—1)
1952: C.C.A. BUCUREȘTI — Petrolul Ploiești 2—0 (1—0)
1953: U. T. ARAD — C.C.A. București 1—0 (0—0, 4—0)
1954: METALUL REȘIȚA — Dinamo București 2—0 (2—0)
1955: C.C.A. BUCUREȘTI — Progresul Oradea 6—3 (1—0, 3—3)
1956: PROGRESUL ORADEA — Metalul Cîmpia Turzii 2—0 (0—0)
1957/58: ȘTIINȚA TIMIȘOARA — Progresul București 1—0 (1—0)
1958/59: DINAMO BUCUREȘTI — Minerul Baia Mare 4—0 (1—0)
1959/60: PROGRESUL BUCUREȘTI — Dinamo Obor București 2—0 (2—0)
1960/61: ARIEȘUL TURDA — Rapid București 2—1 (0—1)
1961/62: STEAUA BUCUREȘTI — Rapid București 5—1 (2—1)
1962/63: PETROLUL PLOIEȘTI — Siderurgistul Galați 6—1 (3—1)
1963/64: DINAMO BUCUREȘTI — Steaua București 5—3 (1—2)
1964/65: ȘTIINȚA CLUJ — Dinamo Pitești 2—1 (1—0)
1965/66: STEAUA BUCUREȘTI — U.T. Arad 4—0 (0—0)
1966/67: STEAUA BUCUREȘTI — Foresta Fălticeni 6—0 (4—0)
1967/68: DINAMO BUCUREȘTI — Rapid București 3—1 (0—0, 1—1)
1968/69: STEAUA BUCUREȘTI — Dinamo București 2—1 (1—0)
1969/70: STEAUA BUCUREȘTI — Dinamo București 2—1 (1—0)
1970/71: STEAUA BUCUREȘTI — Dinamo București 3—2 (2—1)
1971/72: RAPID BUCUREȘTI — Jiul Petroșani 2—0 (2—0)

PLOIEȘTI. Duel Donose (tricou de culoare închisă) — Dobrin în meciul C. S. Rm. Vîlcea — F. C. Argeș (2—1) Foto: P. ROMOȘAN

AZI, SEMIFINALELE

PLOIEȘTI: **Constructorul Galați—Steaua București.**

CONSTRUCTORUL (antrenor: **Stefan Luban**): **Șerbănoiu — Botea, Olteanu, Podeț, Petrea — Ploieșteanu, Cernega — Ghica, Vochin, Ioniță, Manta.**

STEAUA (antrenor: **Gh. Constantin**): **Haidu — Sătmăreanu, Smarandache, Negrea, Hălmăgeanu — Dumitru, Iovănescu — Pantea, Ion Ion, Tătaru, Năstase.**

Constructorul a ajuns în finală eliminînd următoarele echipe: U.R.A. Tecuci (C), Progresul Brăila (B), Jiul Petroșani (A), Dinamo București (A) și Sport Club Bacău (A).

Steaua a eliminat pe Minerul Lupeni (C), Știința Petroșani (C) și Universitatea Cluj (A).

PITEȘTI: **Chimia Rîmnicu Vîlcea—Metalul București.**

CHIMIA RM. VÎLCEA (antrenor: **Dumitru Anescu**); **Stanca — Bîrlacu, Ciobanu, Pintilie, Petrică — Ionescu, Haidu — Șutru, Donose, Orovitz (Gojgaru), Iordache.**

METALUL (antrenor: **Paul Popescu**): **Petre Iosif — Nedelcu, Moraru, Sîrbu, Viță — Profir, Fătu — Iancu, Georgescu, Trandafilon, Decu.**

Chimia Rm. Vîlcea s-a calificat în dauna formațiilor Chimia Găești (C), Electroputere Craiova (B), Steagul roșu Brașov (A), C.F.R. Cluj (A) și F. C. Argeș (A).

Metalul a eliminat pe Caraimanul Bușteni (C), Universitatea Craiova (A), U.T.Arad (A), și Petrolul Ploiești (A).

MECIURILE DIN „SFERTURI"

PLOIEȘTI

CHIMIA RM. VÎLCEA — F. C. ARGEȘ PITEȘTI 2—1 (0—1)

AU MARCAT: Roșu (min. 10); Șutru (min. 64 — penalty), Gojgaru (min. 82).

STADIONUL Petrolul; teren bun; timp innorat, ploaie; aproximativ 2 000 de spectatori.

Chimia Rm. Vîlcea: Stana — Burlacu, Ciobanu, Pintilie, Petrică — Haidu, Ionescu — Șutru, Donose, Gojgaru (min. 82: Orovitz), Iordache.

F.C. ARGEȘ: Ariciu — Olteanu, Barbu, Vlad, Nedelcu — Mustățea, M. Popescu — Troi, Roșu, Dobrin, Kassai (min. 78: Jercan).

A arbitrat bine **Emil Vlaiculescu** (Ploiești).

CONSTANȚA

METALUL BUCUREȘTI — PETROLUL PLOIEȘTI 1—1 (1—0, 1—1)

AU MARCAT: **Georgescu** (min. 19); **Cringașu** (min. 79 — penalty).

STADIONUL „1 Mai"; teren bun; timp răcoros; aproximativ 100 spectatori.

METALUL: Petre Iosif — Nedelcu, Moraru, Sîrbu, Viță — Profir (min. 82: Popa), Fătu — Iancu, Georgescu, Trandafilon, Decu.

PETROLUL: M. Ionescu — N. Ionescu, Tudorie, Ciupitu (min. 42: Mierluță), Gruber — Cozărek, Crîngașu — Oprișan (min. 57: Hădulescu), Dincuță, I. Constantin, Moldovan.

A arbitrat cu scăpări **Zaharia Drăghici** (Constanța).

BRAȘOV

STEAUA BUCUREȘTI — „U" CLUJ 1—0 (1—0)

A MARCAT: **Tătaru** (min. 22).

STADIONUL Tineretului; teren bun; timp frumos; aproximativ 2 000 spectatori.

METALUL: Petre Iosif — Nedelcu, Moraru, Sîrbu, Viță — Profir (min. 82: Popa), Fătu — Iancu, Georgescu, Trandafilon, Decu.

PETROLUL: M. Ionescu — N. Ionescu, Tudorie, Ciupitu (min. 42: Mierluță), Gruber — Cozărek, Crîngașu — Oprișan (min. 57: Hădulescu), Dincuță, I. Constantin, Moldovan.

A arbitrat cu scăpări **Zaharia Drăghici** (Constanța).

BUCUREȘTI

CONSTRUCTORUL GALAȚI — SPORT CLUB BACĂU 1—1 (0—1, 1—1)

AU MARCAT: **Dembrovschi** (min. 42); **Manta** (min. 56 — penalty).

STADIONUL „23 August"; teren bun; timp frumos; aproximativ 1 500 spectatori.

CONSTRUCTORUL: Șerbănoiu — Botoșa, Olteanu, Podeț, Petrea — Ploieșteanu, Cernega — Cristescu (min. 46: Ghica), Vochin, Ioniță (min. 80: Adamache), Manta.

S.C. BACĂU: Ghiță (min. 46: Voinea) — Mioc, Catargiu, Vetlcu, Mărgăsoiu — Hritcu, Dutan — Bălușă, Dembrovschi, Floroa (min. 60: Enescu), Floroa.

A arbitrat sub așteptări, ineral și ziantt. **Gh. Popovici** (București).